

Farní měsíčník

Říjen 2025 • číslo 10 • 30. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava • Brumov-Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

„Z moře světa, z bouřných vírů uved', Matko, děti své v tichý přístav štěstí, míru, kam nás tvůj Syn v lásce zve. Ó Královno nebeská, celý svět to dosvědčuje, že kdo v tebe důvěřuje, dobrou Matku v tobě má: ty ho slyšíš a vyslyšíš ve své lásce přečistě jeho prosby zajisté.“ (Kancionál 807)

RŮŽENEC VE VĚZENÍ

Četl jsem velmi zajímavou knížku, kterou napsal už zemřelý vietnamský biskup a později kardinál, dlouholetý politický vězeň komunistického režimu ve Vietnamu František Nguyen Van Thuan. Vlastně je to jeho svědectví víry v nelehké době komunistického pronásledování církve. Jeho víra se osvědčila a zocelila třináctiletým vězněním v komunistických vězeních a táborech. To, co mu pomáhalo v těžkých chvílích, byla modlitba růžence. Píše: „Marie hraje v mém životě velmi důležitou roli. Komunisté mě zatklí dne 15. srpna v roce 1975 - tedy o Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie. Policejní auto mne odvezlo, aniž bych si mohl vzít cokoliv s sebou. Ponechali mi jen růženec. Ten mi pomohl nalézt vnitřní pokoj. Cesta byla dlouhá více než 450 kilometrů. Té noci jsem mnohokrát opakoval modlitbu k Panně Marii. Během dlouhého pobytu ve vězení se mi někdy přihodilo, že má fyzická a psychická slabost překročila únosnou mez a já nebyl schopen se jinak modlit, tehdy jsem pouze recitoval Zdrávas Maria. Opakoval jsem tuto modlitbu mnohokrát. Svěřoval jsem vše do Mariiných rukou. Panna Maria mne nikdy neopustila. Stále mne provázela na mé bolestivé puti celou řadou věznic. V oněch dnech přetěžkých zkoušek jsem se

velmi prostě a s dětskou důvěrou modlil následujícím způsobem: „Matko, jestliže víš, že již nebudu moci být užitečný církvi, pak mi dopřej tu milost, abych dokonal svůj život tady ve vězení. Jestliže ale víš, že budu moci být církvi ještě ku prospěchu, pak mi dopřej, abych z vězení vyšel na svobodu právě v den, kdy se slaví některý z tvých svátků. Po patnácti letech věznění přišel 21. listopad 1988 - Slavnost Mariina představení v chrámě. Předvolal si mě ředitel věznice a ... byl jsem propuštěn“.

Říjen je měsícem růžence. V růženci kráčíme spolu s Pannou Marií jejím životem. A vidíme, jak veliké věci udělal Bůh skrze Ni. Změnil svět. Ve větší míře než to udělal jakýkoliv král, císař, prezident, ministr nebo politik. Proč skrze Ni Bůh jednal? Protože byla nejlepší kandidátkou na Matku Božího Syna? Nikoliv. Bůh jí do svého díla zapojil, protože byla slabá, věděla o tom a doufala v Nejvyššího. To, že byla bez hříchu, nebyla Mariina zásluha, Bůh jí to dal. Boha dojmá lidská slabost. Nebeský Otec hned jedná, když vidí, jak je člověk bezradný. Když to člověk umí přiznat a umí se s pokorou, trpělivostí a důvěrou obrátit na Nejvyššího, nestačí se pak divit, jak se všechno řeší. Růženec nás to učí. Bliž k modlitbě růžence snad mají lidé, kteří si uvědomují svou bezmocnost. Bůh potřebuje naši slabost. Panna Maria je jedním z příkladů. Máme však i jiné. V říjnu slavíme památku sv. Františka z Asissi, sv. Faustyny Kowalské nebo sv. Jana Pavla II. Jejich síla a důvěra byla v slabosti. To nás učí také i modlitba růžence. Vezmeme tedy do rukou růženec. Ruce nejsou proto, abychom je nechali ležet v klíně v nečinnosti nebo abychom jimi lomili v zoufalství, ale abychom umožnili Bohu naplnit svět láskou, moudrostí a krásou.

K tomu vám žehná P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

Jednou se jeden exorcista odvážil položit ďáblu otázku: „Proč se tak bojíš Marie?“

Nesmíme zapomínat, že ďábel je od přírody podvodník a lhář, a tak by si člověk raději neměl všimnout, co říká. Ale jsou vzácné chvíle, kdy musí říci pravdu, protože mu to přikáže sám Bůh. Tohle byla jedna z mála příležitostí, kdy Zlý musel odpovědět pravdivě. Když mu tedy exorcista položil zmíněnou otázku, odpověděl: „Z Marie máme obrovský strach, protože je příliš pokorná.“ Z toho pro nás plyne důležité poučení: buďme pokorní. Mějme na paměti, že pokora je účinnou zbraní. Ďábel vždycky nabízí člověku moc. Sám se pro svou touhu po moci stal padlým andělem a změnil se z Lucifera, nositele světla, v podvodníka. Nejvíce se bojí dvou věcí: eucharistie, protože eucharistie je pokora, která mu způsobuje porážku, a Marie, protože Maria je pokorná. Mariiným úkolem je ochraňovat nás a bránit před nepřítelem. Vyzýváme ji ve chvílích pokušení, v okamžicích znechucení, kdy na nás ďábel útočí a různými způsoby se nás snaží zasáhnout. Když ji voláme na pomoc, Zlý má strach, protože Maria je viditelným znamením jeho porážky.

Z knihy: *Maria, Matka Ježíšova*

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – ZÁŘÍ 2025

Pokřtěni byli:

Amálie Anežka Juřicová
Elizabet Urbanová

Pohřbeni byli:

Marie Trchalíková (78 let)
Rostislav Kolínek (73 let)
Zdeněk Častulík (71 let)
Josef Lorenc (85 let)

Bylo:

- „Dožínky“
- Svátek Narození Panny Marie
- Památka Jména Panny Marie
- Fatimská pobožnost
- Památka Panny Marie Bolestné
- Děkanátní pouť za obnovu rodin a nová kněžská a řeholní povolání na Velehradě
- Pouť do Říma
- Adorační den farnosti
- Slavnost sv. Václava

Bude:

- Modlitba růžence půl hodiny přede mší sv.
- 7. 10. památka Panny Marie Růžencové
- 13. 10. Fatimská pobožnost v 16. 00 hod.
- 19. 10. v 10.30 hod. udělování svátosti biřmování – arcibiskupem Josefem Nuzíkem
- 1. 11. mše sv. v 7. 30 hod. a v 9. 00 hod. po mši sv. dušičková pobožnost na hřbitově
- Mše sv. od 4. 11. v 17. 00 hod. (přechod z letního času na zimní)

DENNÍ STACIONÁŘ BRUMOV – BYLNICE

- 1. 10. POVÍDÁNÍ O POVĚSTECH Z BRUMOVA A OKOLÍ s PhDr. Alešem Naňákem, Ph.D. v 9.30 hod.
- 7. 10. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 16. 10. MUZIKOTERAPIE v 9.30 hod.
- 22. 10. TVOŘENÍ Z KERAMIKY v 9.30 hod.
- 30. 10. TRÉNINK PAMĚTI v 9.30 hod.

MŠE SVATÁ VE STACIONÁŘI

Po mši svaté jsme si povídali u káfička o úrodě. Jablíčkách, trnkách, každý je zužitkovává v jiné formě. Na kompoty, koláče, slivovičku. Bylo to příjemné posezení, krásně strávený čas.

POUŤ NA BUTKOVĚ

FATIMSKÁ POBOŽNOST

„Dobrý člověk z dobrého pokladu svého srdce vydává dobré a zlý ze zlého vydává zlé. Jeho ústa mluví, čím srdce přetéká.“ (Lk 6,45)

Mše sv. ve stacionáři

Mše sv. ve stacionáři

DOŽÍNKY

V neděli sloužil o. Richard dožínkovou mši svatou. U oltáře posvětil přinesenou úrodu. Děkovali jsme za všechny, kteří se o ni starají. Je to těžká a namáhavá práce. Po mši svaté dostaly děti hrušky ze sadu pana Vilímka.

Žehnej poli, žehnej sadu, louce, lesu, vinohradu, aby syčen z darů tvých k tobě tvůj lid mysl zdvih. Bože vyslyš naše hlasy, úrodné nám sešly časy
(Kancionál 913)

Dožínky

KONFERENCE POSLANÝ

„Jdi, umyj se v rybníce Siloe – to jméno znamená Poslaný.“ (Jan 9,7)

V sobotu 6. 9. proběhla v Kulturním domě v Brumově – Bylnici konference Poslaný. Zúčastnili se jí naši farníci a také hosté z celé České republiky a Slovenska. Letošní motto znělo: Na hlubinu. Především to byl čas, kdy jsme se společně sjednotili v modlitbě, vyvyšovali jméno Ježíš nad našimi životy a nechali se Jím nanovo proměnit.

Konference byla zakončena mší sv. v kostele sv. Václava, kterou celebroidl P. Karol Matlok, MIC a po ní následoval modlitební večer s adorací.

Děkujeme všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na krásném prožití tohoto požehnaného dne. Věříme, že uvidíme „stromový života nesoucí ovoce“.

Fm

Konference Poslaný

POUTNÍ ZÁJEZD DO SKALKY

Rádi bychom touto cestou vyjádřili velký dík otci Emilovi za skvělou organizaci a duchovní vedení našeho nedávného poutního zájezdu do Skalky. Navštívili jsme zajímavá místa a odnesli si plno krásných vzpomínek a hlubokých dojmů. Těšíme se na další spolupráci a přejeme Boží požehnání, radost a elán do dalších aktivit.

Kolektiv Denního stacionáře
Brumov-Bylnice

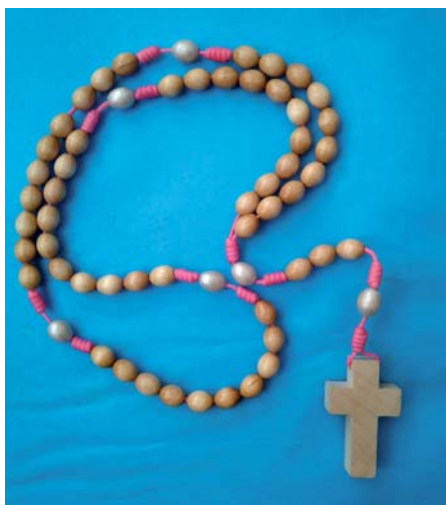
Na pouti jsme navštívili jsme kapličku Panny Marie Fatimské – v Trenčianské Závadě. Kapličku vybudovali z vlastních sbírek obyvatelé Nemšové a Luborče (v r. 1946-1949) jako poděkování za záchranu životů za 2. světové války. Po obědě jsme měli prohlídku kláštera Velká Skalka. Nacházejí se zde podzemní chodby a původní jeskyně poustevníků. Není divu, že je klášter Velká Skalka národní kulturní památkou. Všechna místa, která jsme navštívili, byli jedním slovem „NÁDHERA“.

Děkujeme všem organizátorům, panu řidiči a velké díky duchovnímu doprovodu.

Fm

K ZAMYŠLENÍ

PANNA MARIA RŮŽENCOVÁ, PŘEMOŽITELKA ZLÉHO

Dne 7. října, si připomínáme svátek Panny Marie Růžencové. Tato úcta nám ukazuje důležitost oslovování Matky Boží v modlitbě, zejména prostřednictvím modlitby svatého růžence. Byla to sama Panna Maria, kdo nás požádal, abychom se jej modlili a získali tak hojně milosti.

Modlitba růžence je jistě modlitbou mariánskou, ale ne vždy si však uvědomujeme, že je to především modlitba „kristocentrická“, tedy modlitba zaměřená na Krista. Znění jednotlivých tajemství a modliteb *Zdrávas Maria* nám pomáhají rozjímat a meditovat o životě Ježíše Krista, a to ve společnosti Marie. Můžeme tedy říci, že růženec je „škola modlitby“ Panny Marie. Jinými slovy, po Mariině boku se učíme naslouchat Ježíšovu hlasu.

V roce 1208 se svatému Dominikovi de Guzman, zakladateli dominikánů, zjevila Panna Maria a dala mu růženec, nejspíše v podobě, v jaké ho známe dnes. Matka Boží pak španělského světce naučila, jak se jej modlit. Růženec byl „odpovědí“ Panny Marie na prosby svatého Dominika o pomoc při potírání albigenské hereze (další verze katarství neboli náboženství čistých). Před odchodem požádala Matka Boží svatého Dominika, aby tuto modlitbu šířil. Světec tak učinil a růženec se v následujících staletích stále hlouběji vrýval do duší katolíků a šířil se jako všeobecná praxe. Zároveň se zrodila a rostla úcta k Panně Marii Růžencové.

Jednou z rozhodujících epizod, které přispěly k historickému zakořenění této mariánské úcty a k rozšíření svatého růžence v dějinách církve, byla bitva u Lepanta, která se odehrála 7. října 1571

v Patraském zálivu naproti řeckému městu Naupacto, tehdy známému jako Lepanto. V této bitvě se měla koalice křesťanských vojsk a námořních sil postavit námořnictvu Osmanské říše s islámskými kořeny, aby zastavila její expanzivní ambice na Západě (v Evropě) a získala zpět svrchovanost nad Středomořím (habsbursko-osmanské nebo rakousko-turecké války, známé také jako turecké války, kterých se účastnilo i Benátské království). Před bitvou se křesťanští bojovníci poklonili Panně Marii a společně se pomodlili růženec. Toho dne křesťané dosáhli drtivého vítězství, které bylo připisováno přimluvě Matky Boží. Zaujat tímto triumfem ustanovil papež svatý Pius V. na poděkování Panně Marii svátek „Panny Marie Vítězné“, který se má slavit první nedělí v říjnu. Do litanií zasvěcených Panně Marii začlenil také titul „Pomocnice křesťanů“ jako poctu Panně Marii, která vyzbrojila obránce křesťanství odvahou.

O několik let později papež Řehoř XIII. změnil název svátku na „Panna Maria Růžencová“ a papež Klement XI. rozšířil slavení na celou západní církev. Na počátku 20. století svatý Pius X. definitivně stanovil 7. říjen jako oficiální den tohoto svátku a vyřkl slova, která měla vystihnout ducha této úcty: **„Dejte mi armádu, která se modlí růženec, a ta dojde svět.“**

Z: Cirkv.cz

POTLAČOVÁNÍ NEVYŘEŠENÝCH PROBLÉMŮ ZTĚŽUJE ŽIVOT

Každý z nás se snaží vypadat jako ten, kdo stojí nad svými problémy a dobře je zvládá. Snaží se zachovat dobrý dojem. Na tom není nic zlého. To, co zde vadí, je právě potlačování nevyřešených problémů, které nám pak ztěžují život. Neodpuštěné křivdy, urážky, ponížení a události, které zanechaly negativní stopy v našem životě, tedy všechna naše psychická zranění, patří právě do této kategorie.

Najít někoho a vše „vyklopit“.

Co v této situaci dělat? Bible nám napovídá: „Nemyslete si, že jenom vy sami jste moudří“ (Řím 12,16). V takové situaci se vyplatí zamyslet se nad tím, ke komu máme důvěru. Z lidí, kterým důvěřujeme, pak vybrat toho, komu důvěřujeme nejvíce - kdo je pro nás přítelem a autoritou. Může to být manželka. Může to být kamarád. Může to být duchovní - kněz, zpovědník. Poté je třeba se rozhodnout k činu. Domluvit si s ním schůzku - pokud možno ne příliš formální, ale rozhodně takovou, kdy se může hovořit mezi čtyřma očima, beze svědků a nerušeně. Sejit se. Po úvodním „zahřátí“ se snažit mu „vyklopit“, co mě trápí.

Kdo je dobrým zpovědníkem - takovou to vrbou? Ten, kdo mě má opravdu rád a umí mi pozorně a tiše naslouchat. Člověk, u něhož mám jistotu, že to, co mu řeknu, spadne do studny. Tomu můžu „vyklopit“ všechny své hněvivé i agresivní emoce.

A co potom? Nebát se někdy eventuelně vyhledat i odbornout pomoc nějakého psychoterapeuta.

Vložit pak svůj problém do vyšších rukou.

A vždy vedle přirozeného řešení, je dobré svůj problém vkládat do vyšších rukou.

První kroky na cestě odpuštění a uzdravování jsou tím nastartovány.

Z knihy: *O odpuštění s Jaro Křivohlavým*

BOHA NEZAJÍMÁ, JAKÝM PŮSOBÍME DOJMEM

Bůh řekl Samuelovi: „Nevšímej si jeho vzhledu ani vysoké postavy. Nedívám se totiž jako člověk; člověk soudí podle zdání, Bůh vidí do srdce.“ (srov. 1 Sam 16,7)

Naším životem procházejí různí lidé. Každý na nás působí odlišně. Mnozí nám imponují svými schopnostmi, vzrůstem a projevem, jiné pomíjíme jako „nezajímavé“. Často si představu o druhých vytvoříme na základě povrchního vnějšího dojem, kterým působí a který sami o sobě vytvářejí (mnohdy i nevědomky). Jsme přesvědčeni o jejich kvalitách nebo nedostatcích a máme pocit, že je známe, že takoví skutečně jsou.

A vím já, jaká - jaký opravdu jsem já? Hraju před druhými, před sebou, či před Bohem jen divadlo? Přemýšlím nad tím, jak na druhé lidi působím a zda to není v rozporu s tím, kým doopravdy jsem? Jaké tajemství skrývám ve svém srdci?

Boha ale nezajímá dojem, který o sobě vytvářím, nenachytá se na falešnou masku, kterou možná nosím. On zná všechna má tajemství, všechna zákoutí mého srdce. Zná vše krásné, plodné a přínosné, co je ve mně. Zná ale i vše temné, odpudivé a neplodné.

Nemá proto žádný smysl schovávat se nebo se přetvářovat. Nemusím tedy chtít na Boha zapůsobit. On ke mně nepřichází, aby poslouchal moje výmysly a nalhávání. On ke mně přichází s láskou, milosrdenstvím, uzdravením. Ale i se spravedlností a pravdou, která osvozuje. Nebojme se proto pod jeho dobrým pohledem otevřít pravdě o sobě sama. Přijímejme ji a budujme ve spojení s Ním nového člověka, který se nebojí Božího pohledu na své srdce.

Z: vira.cz

MODLITBY K SV. NIMATULLAHovi

Narodil se roku 1808 v Hardine jako Youssef Kassab. Vzdělání získal ve škole maronitských mnichů a roku 1828 vstoupil do kláštera sv. Antonína v Qozhaza, kde přijal jméno Nimatullah Kassab Al-Hardin. Zde se naučil vázat knihy. Nejvíce času strávil v modlitbě před Nejsvětější svátostí. Mezi jeho studenty patřil i svatý Šarbel Machlúf. Byl velkým ctitelem Panny Marie a založil mariánské sdružení, které se modlilo za libanonské křesťany. Byl tak pokorný, že několikrát odmítl úřad generálního opata. Zemřel 14. prosince 1858 na zápal plic.

Skrze modlitbu prohlubujeme náš osobní vztah s Bohem. Poznáváme Jeho lásku, dobrotu a něhu. Nejde tedy a ani nemůže jít o „přemlouvání“ Boha, nebo o manipulaci s jeho vůlí. Bůh nás miluje a chce nám dát všechno, co potřebujeme proto, abychom s ním mohli setrvat ve společenství zde na zemi a pak věčně v nebi. Modlitba je tedy velice důvěrný a osobní kontakt těch, kteří se milují a kteří si chtějí navzájem vyhovět. Jestliže budeme k modlitbě přistupovat tímto způsobem, můžeme očekávat, že nám a těm, za které se modlíme, bude Bůh stále žehnat.

Modlitba za očistění srdce od pýchy, sobectví a neodpuštění

Pane, přicházím k Tobě s otevřeným srdcem, ale přiznávám, že je často zatížené věcmi, které mi brání Tě plně milovat. Vidiš ve mně pýchu, která se skrývá za dobrými úmysly, so-

bectví, které se maskuje jako potřeba ochrany, a neodpuštění, které se drží jako stín minulosti. Prosím Tě, dotkni se těchto míst ve mně svým světlem. Zlom ve mně pýchu, která mi brání sklonit se před Tebou i před druhými. Dej mi milost vidět svou malost jako prostor, kde můžeš růst Ty. Nauč mě radovat se z pokory, která neponižuje, ale osvobozuje. Osvobod' mě od sobectví, které mě uzavírá do sebe. Dej mi srdce otevřené pro druhé, ochotné dávat bez očekávání, milovat bez podmínek a sloužit bez potřeby uznání. A prosím, uzdrav ve mně všechno, co odmítá odpustit. Dej mi sílu pustit křivdy, které mě potají, a odvahu žehnat těm, kdo mi ublížili. Uč mě odpouštět tak, jak Ty odpouštíš – úplně, bez výček, s láskou. Duchu Svatý, přijď a očišť mé srdce. Ať se stane chrámem, kde přebýváš Ty, a kde není místo pro nic, co není z Tebe.

Amen.

Za vděčnost za každý nový den, i když je těžký

Ó svatý Nimatullahu, perlo ukryté v klášterních celách Libanonu. Ty jsi vítal každý úsvit s pokorou a kadidlem modlitby, nauč i mne děkovat za dar každého dne, ať už je zalitý světlem nebo zastřený stíny. V horách, kde cedry zpívají chválu Stvořiteli a mlha obklopuje vrcholky hor, jsi krácel cestou ticha, nesl břemena bratří a nikdy nelitoval. Vypros mi srdce, které ve zkoušce nezahořkne, ale rozkvetne jako růže v poušti. Ať i v těžkém dni poznám dotek Boží ruky a v bolesti najdu perly milosti. Děkuji ti, Pane, za každý dech, za každý krok, za každý nový začátek.

Amen.

Modlitba v závislostech

Svatý Nimatullahu, vzore čistoty, odříkání a duchovního boje, přimlouvej se za mě v mém boji se závislostí na (doplň svou závislost). Ty jsi žil v dobrovolné chudobě a pracoval jsi dennodenně s obětavou pečlivostí a přesností, nauč mě disciplíně a vytrvalosti. Ve tvém životě byl každý okamžik zasvěcen Bohu a každá činnost byla modlitbou. Pomoz mi překonávat pouta, která mě svazují, a osvobodit se od všeho, co mě vzdaluje od Boha, který mě tolik miluje.

Amen.

Modlitba v nejasnostech života

Svatý Nimatullahu, ty jsi spojoval duchovní život nejen s intelektuálním

růstem, ale i manuální prací, stůj při mně v nejasnostech mého života. Ty, který jsi vedl sobě svěřené žáky, buď i mně učitelem a pomoz mi rozlišovat pravdu od lži. Ve tvém životě se snoubila hluboká spiritualita s jednoduchou moudrostí, dennodenními úkoly a vysokým vzděláním. Provázej mě, když hledám jasnost v životních otázkách, a pomoz mi mít stále na paměti, že pravá moudrost pochází od Boha. Kéž najdu jako ty útěchu v tiché adoraci před Nejsvětější svátostí, kde se všechny nejasnosti rozptylují ve světle Kristovy přítomnosti.

Amen.

Modlitba v těžké nemoci

Svatý Nimatullahu, milovníku ticha a modlitby před Nejsvětější svátostí, tvé srdce bylo vždy ponořeno v pokorné službě potřebným, prosím tě, přimlouvej se za mé zdraví i zdraví těch, které nosím v srdci. Vypros mi sílu a trpělivost nést mé bolesti stejně, jako ty, když jsi spojoval svůj život s Kristovým utrpením. Pomoz mi vidět v nemoci příležitost k duchovnímu růstu a když cítím slabost, buď mi oporou jako jsi byl oporou mnohým řeholníkům ve svém klášteře. Tvá láska k Písmu svatému a vytrvalost v modlitbě ať jsou mi příkladem, jak nacházet útěchu v Božím slově i v dobách zkoušek. Nauč mě přijímat s pokorou nejen radosti, ale i bolesti každodenního života, abych je mohl obětovat jako dar Pánu. Kéž na tvou přímluvu dokážu najít v každé situaci důvod k vděčnosti a chvále, i když mé tělo strádá.

Amen.

MOJE PRINCEZNO, JSI MÁ OPRÁVDIVÁ KRÁSKA

Tvá skutečná krása je umělecké dílo, které jsem vlastnoručně vymodeloval. Dal jsem Ti krásná ústa, abys mluvila slova života, krásné oči, abys mě ve všem viděla, krásné ruce, abys pomáhala potřebným, a krásnou tvář, abys odrážela mou lásku světu. Víím, že se nevidíš tak, jako Tě vidím já, protože se porovnáváš se vzory krásy, na které se brzy zapomene. Udělám ve Tvém životě divy a z Tvého nitra bude zářit pravá krása. Až své dílo dokončím. Tvůj charakter bude důkazem mé zručnosti a Tvá „znaménka krásy“ si budou pamatovat všichni, které jsi milovala.

Sheri Rose Shepherd

SVĚDECTVÍ

UŽ JSTE NĚKDY POTKALI „ANDĚLA“?

Taky znáte ten pocit, že neustále nic nestiháte, honíte se a vlastně nevíte kam a proč, a život Vám jakoby mizí mezi prsty?

A přitom ztrácíme-li schopnost žasnout, přestáváme žít, radovat se a stáváme se otroky dnešní doby. Možná právě proto Pán občas připraví situaci, která nás z tohoto shonu vytrhne a přinutí nás aspoň na okamžik zastavit se.

Vzpomínám si na dvě takové situace, které se mi staly a které už asi navždy zůstanou v mém srdci živé. První z nich se odehrála v nemocnici, kde jsem měla podstoupit operaci. Lékaři mi v té době oznámili dosti nemilou prognózu, že vzhledem k závažnosti mého onemocnění mě čeká do 10 let invalidní vozíček. Což by v případě, že by mi bylo 70 let a víc, asi nebyl takový problém, jenže mně bylo teprve 24 let. Byla to pro mě dosti nepředstavitelná budoucnost. Navíc na celém cévním oddělení jsem byla jediná v tomto věku, věkový průměr mohl být tak 60 let. Připadala jsem si sama a bylo mi smutno. Vyšla jsem z pokoje, že se půjdu projít do zahrady, která k nemocnici patřila a kam jsem ráda chodívala přemýšlet. Na chodbě mě však zastavil postarší muž, který ze svého vozíčku sledoval televizi. Dal se se mnou do řeči, protože tak mladé děvče zde ještě nikdy nepotkal. Neměla jsem chuť se s ním vybavovat, ale vyzařovalo z něj něco zvláštního, co mě přinutilo přisednout si a začít s ním rozhovor. Ptal se mě, co tady dělám, tak jsem mu velmi stručně řekla, že čekám na operaci, která by měla zpomalit odumírání končetin a tak oddálit vyhlídku amputace končetin. Cítila jsem se velmi trapně, protože onen muž měl jednu nohu již amputovanou a seděl přede mnou právě na takovém vozíčku. On se usmál, podíval se mi hluboce do očí a pronesl slova, která nikdy nezapomenu: „Víš, já jsem prodělal těžkou trombózu a lékaři mi museli vzít jednu nohu, a dnes mi pan doktor řekl, že už nezachrání ani tu druhou, že mi ji budou muset rovněž amputovat. Ale naučil jsem se chodit o berlích i bez jedné nohy a naučím se to i bez obou.“ Zůstala jsem na něj zírat s otevřenou pusou a ani na okamžik jsem nezapochybovala, že to skutečně dokáže. Měl tak velkou vnitřní sílu, že jsem se v duchu musela zastýdět nad svou nevěrou. Ten člověk mi svou sílu dokázal předat, přesto-

že jeho stav byl neskonale horší než ten můj. Vždycky, když na mě jdou chmury a mám tendenci propadat falešné sebelítosti, vzpomenu si na něj a cítím velikou vděčnost jemu i Bohu, který má můj život pevně ve svých rukou a který ví, jak povzbudit člověka. Onen muž byl pro mě jako Boží posel, skrze kterého mi Pán dodal odvahu a novou sílu nevzdat se.

Druhé setkání s „andělem“ jsem zažila při cestě na pouť k Panně Marii Karmelské do Kostelního Vydří. Jako vždy jsem přestoupila v Brně na autobus směřující do Dačic, sedla jsem si na dvousedadlo k oknu, otevřela knihu od Anselma Grüna a četla si nevnímajíc okolí. Najednou nastoupil mladý muž v černém obleku s kravatou a kufříkem diplomatů, přišel až ke mně a zeptal se, zda si může přisednout. Trošku nevrle jsem odpověděla, že ano, ale uvnitř jsem byla naštvaná, že má volný téměř celý autobus a cpe se ke mně. Sklopila jsem zrak a pokračovala v četbě. Když tu najednou se mě ptá: „Vy čtete Grüna? Máte ho ráda?“ Odpověděla jsem, že ano, protože mě v té době hodně oslovoval. V srdci jsem si však říkala: „A heleďme se, že by to byl katolík – podnikatel?“ Zeptal se mě: „A četla jste jeho knihu O mlčení?“

To už jsem zpozorněla a se zájmem jsem odpověděla, že tu jedinou sháním už téměř rok a že mi všude řekli, že je beznadějně vyprodaná, takže bohužel nečetla. Jeho tvář se rozjasnila, podíval se mi do očí a usmál se na mě, pak otevřel svůj kufřík, vytáhl právě zmiňovanou knížku, podal mi ji se slovy „tak tady ji máte“, a vystoupil. Zůstala jsem v úžasu, neschopná slova. Že by Bůh poslal svého anděla, aby mi udělal radost? Jestli neváhá nadbíhat mi takovýmto způsobem, jak nekonečná musí být Jeho láska ke mně? Pane, co je člověk, že na něho myslíš? Tyto dvě drobné životní situace ve mě vyvolávají otázku: „Neměla by ses i ty stát takovým andělem radosti pro druhé?“ Cokoli jste udělali pro jednoho z mých nepatrných, pro mě jste udělali.

Vojtěch Kodet - sekce svědectví

Z HISTORIE

KAM JSTE SE PODĚLY ...(na pokračování)

Moje vzpomínky na dětství a mládost

Válka se táhla a starostoval stále Josef Petzl a na okrese byl okresní hejtman, Němec, Klem, který zkoušel

z němčiny na ONV. Byly časté hospodářské kontroly v zemědělských usedlostech a zjištěné přestupky, jako chování dobytka anebo drůbeže, bylo přísně potrestáno. V tuto dobu pak už byla přijata do obecní administrativy i Mařka Machalová a nejednou jsme, jak jsme jen mohli, upozornili občany na prováděné kontroly. Kontroly prováděli převážně naši lidé, Češi, a velmi horliví na to byli, nějaký Staroba, vysoký starší pán, bývalý člen finanční čsl. stráže a Sázavský. Poslouchaly se cizí zprávy a dostával jsem i ilegální letáky od skupin, které pracovaly proti říši a věděli jsme, že se Němcům začíná postup zpomalovat. Začínaly partyzánské skupiny a mnohým odvážlivcům se pomoci některých občanů podařilo překročit hranice do Slovenského státu. Těmto lidem jsme se snažili být nápomocni i přes to, že to neslo velké riziko a kdo se cítil být Čechem, snažil se plnit své povinnosti. I já sám, nikým nepobízen, jsem rád pomohl narušovat řízené hospodářství i přes to, že to bylo spojeno s velkým rizikem, buď koncentrák, nebo újma na zdraví a někdy i na životě. Se zaměstnanci u ONV v Uh. Brodě jsme se dobře znali a podvrtně spolupracovali. Bylo velmi přísně trestáno zdržování se v okruhu 15 km od slovenských hranic bez policejního hlášení a v tomto směru jsem několik osob přihlásil k pobytu u Frant. Chromáčka, který je převedl přes hranice. Jeho zdraví bylo velice chatrné a brzy po osvobození zemřel. Partyzánské skupiny rostly a byly pronásledovány složkami gestapa a Zoolausicherstelle, avšak místní obyvatelstvo je podporovalo. Paseky Ploštiny na to velmi doplatily, protože gestapák Adler tyto nechal vypálit a všechny lidi postřílet. Jenom jedna osoba se zachránila.

Alois Lysák-Kovářův

Z LITURGIE

12. 10. 2025 28. neděle v mezidobí

„Nikdo se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec.“

1. čtení: 2Kr 5,14-17

2. čtení: 2Tim 2,8-13

Evangelium: Lk 17,11-19

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš mezi Samařskem a Galilejí. Když přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali stát opodál a volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněží.“ A jak odcházeli, byli očištěni. Když jeden z nich upozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl mu k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán. Ježíš na to řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

Ozvěna slova:

V závěru evangelia slyšíme slova: „Tvá víra tě zachránila.“ Mnozí se proti víře ohrazují, že to jde i bez ní nějak proklíčkovat životem. Obešli jsme se bez víry dřív, tak proč by to tak nemělo být i dál. Navždy nám zůstane záhadou, proč to právě takto vidí tolik lidí a neuvěří. Nespočetní lidé ale poznali víru v obtížné životní situaci, kdy nemohla být na-prosto nahrazena ničím jiným. Podobně tomu bylo i v případě nemocného Samaritána. Náš život často obklopují „strašidla“ těžkomyslnosti a bezvýchodnosti, bolesti našich nemocí, zármutky, zklamání, každodenní práce, bezpočet nepochopení a nedorozumění. To všechno způsobuje živé rány malomocnosti v našich duších. Když byl Samaritán uzdraven, poznal, že se nezahojily jenom rány na těle, ale i rány na duši a proto znovu vyhledal Ježíše, aby mu poděkoval. V Božích rukou je zdraví a život. Bůh může vztáhnout ruce ke každému, kdykoli se mu zachce. Když nás stihne těžká rána osudu, nebývá vždy snadné zachovat klid, ale Bůh nás nenechá padnout, pokud se ho my sami nepustíme. Nezapomene na nás, nezapomene-li my na něho. Nevzdá se nás, pokud se my nevzdáme jeho.

„Nejlaskavější Pane, zavolej zpět toho, který od tebe utíká. Nezapomínej na toho, kdo zapomíná na tebe, nepouštěj toho, kdo opustil tebe.“ (sv. Tomáš Akvinský)

BLAHOPŘÁNÍ

Milí oslavenci, všechno nelze říci slovy, co vám můžeme přát. Přejeme to nejkrásnější, co život může dát.

Fm

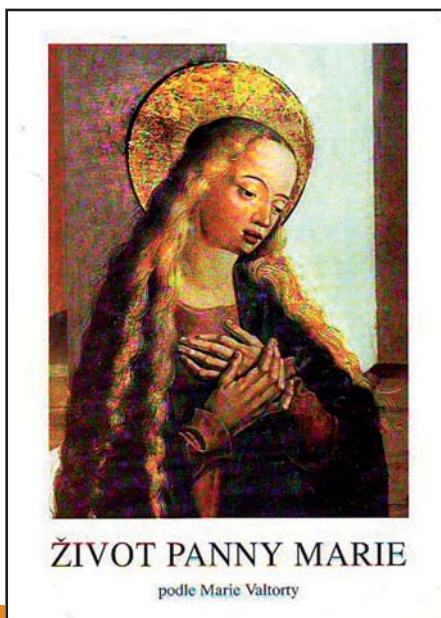
INSPIRACE KE ČTENÍ

ŽIVOT PANNY MARIE

Autor: Maria Valtorta

Italská vizionářka barvitým způsobem líčí život Panny Marie, jak se jí vyjevil v jejích vizích.

V díle nám plasticky vyvstává život Panny Marie ve své skutečné monumentální prostotě, ale i hluboké produchovnělosti. Souběžně nás Ježíšovy a Mariiny komentáře seznamují s úžasným teologickým významem všeho, co Maria v tomto pozemském životě prožívala, rozvíjejí před námi úžasnou mariánskou teologii a poučují nás o pravém významu Marie pro lidstvo a jeho spásu.

MŠE SV. V SIDONII

- 4. 10. Za rodiče Bařinkovy
- 11. 10. Za rodiče Fojtíkovy a Breznické
- 18. 10. Za rodiče Vlastu a Emila Krahulcovy
- 25. 10. Za rodiče Papierníkovy a Chlebanovy

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže:

Za spolupráci mezi různými náboženskými tradicemi.

Modleme se, aby věřící jiných náboženských tradic spolupracovali na obrně a šíření míru, spravedlnosti a lidského bratrství.

Národní úmysl:

Za volby do poslanecké sněmovny.

Modleme se, aby noví poslanci i členové vlády měli potřebné síly vést náš stát zodpovědně a pokorně ke svobodě a prosperitě všech občanů.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Víte, kde se potkal František Palacký s Karlem IV.? V penězence.

• Pán přijde do restaurace, kde je napsáno, že to co si objedná, zaplatí jeho pravnuke. Udiví se, ale objedná si ty největší pochoutky, delikatesy, a když mu na stůl přinesli dvacáté jídlo, řekl: „Děkuji vám, ale už fakt nemůžu, tak se mějte hezky!“ Chce odejít, ale zastaví ho číšník: „Počkejte, počkejte, ještě jste nezaplatil!“ „Ale vždyť toto všechno zaplatí můj pravnuke!“ „To sice ano, ale toto je účet vašeho pradědy!!!“

• Včera jsem byla u výživové poradkyně. Řekla mi, že mám jíst hodně ovoce a ořechů. Tak jsem si ke svačině koupila Studentskou pečť.

• „Co děláš s penězi, které ti zůstanou po výplatě?“ Já: „Nechápu otázku.“

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC ŘÍJEN 2025

1.	ST	18.00	Za + rodiče Františka a Lydii Pospíšilovy, jejich + syna Františka ze sv. Štěpána, Boží požehnání a dar zdraví pro celou živou rodinu
2.	ČT	18.00	Za + manžela Františka, sourozence, rodiče Krahulcovy, vnuka, snachu, rodiče Vaňkovy, dceru, zetě a Boží pomoc pro živou rodinu
3.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné z farnosti Za + Anežku a Františka Hořákovy a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
5.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa a Marii Hoškovy, jejich + rodiče, sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Annu a Františka Macháčovy, + Josefa Povalače, Jiříčka, Františka Šindlera a Boží pomoc pro živou rodinu Za farníky
6.	PO	7.30	Za + Davida Hořáka, + rodiče Ludmilu a Stanislava Hrnčířkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	ÚT	18.00	Za + Jarmilu a Aloise Beňovy, jejich + syna, vnuka Zdeňka, Boží požehnání a ochranu pro celou živou rodinu
8.	ST	18.00	Za + Terezkou Lysáckovou, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
9.	ČT	18.00	Za + Vojtěcha Kostku, dvoje + rodiče Srnských, syna Richarda, Kristýnu a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	PÁ	18.00	Za + Michala Fojtíka, + otce Josefa Fojtíka a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	SO	7.30	Za + Robina Beňo, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Františka a Marii Bělejovy, + z rodiny Bělejovy, Hudečkovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Františka Kupčíka, + rodinu Kupčíkovu, Pagáčovu, Liňovu, + kamarádku Darju a dar zdraví pro celou živou rodinu Za farníky
13.	PO	16.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 75 let života, děti, vnuky a duše v očistci
14.	ÚT	18.00	Za + rodinu Vašíčkovu, sestru Donátu Chuchmovou a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	ST	18.00	Za + rodiče Mackovy, + děti, vnuka Františka, vnučku Marii a Boží požehnání pro živou rodinu
16.	ČT	18.00	Za + rodiče Anežku a Emila Lorencovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
17.	PÁ	18.00	Za + manžela Radka, + sestru Jaromíru, dvoje + rodiče, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
18.	SO	7.30	Na poděkování Pánu Bohu za 50 let života a 30 let společného života Marcely a Josefa
19.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Karla Kostku, + syna Karla, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Pavla Fojtíka a jeho + otce Josefa Bířmování
20.	PO	7.30	Za + z rodiny Strapinovy, Urubkovy, Šimoníkovy, Zvoníčkovy a Boží pomoc pro živou rodinu
21.	ÚT	18.00	Za + Radka Ivaniše, + otce, bratra, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
22.	ST	18.00	Za + manžela Vladimíra, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
23.	ČT	18.00	Za + Pavla Froňka a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	PÁ	18.00	Za + Annu a Ladislava Lysákovy, + rodiče Lysákovy, Rezkovy, 8 sourozenců, duše v očistci a Boží pomoc pro živou rodinu
25.	SO	7.30	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 60 let Jiřího, za + rodiče Illkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
26.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Marii a Václava Lysákovy, + syna, vnuka, + z rodiny Lysákovy a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Karlu a Karla Blanařovy, jejich + rodiče, sourozence, zetě Františka a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky a padlé občany 1. světové války z Brumova, Bylnice, Sv. Štěpána, Sidonie a Návojně (81 padlých občanů)
27.	Po	7.30	Za + rodiče Horečné, Peclov, jejich dceru Ludmilu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu
28.	ÚT	18.00	Na poděkování za přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu, Skálovu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání
29.	ST	18.00	Za + Marii a Jana Ovesné, + dcery Bohumilu a Marii, + zetě Josefa, Aloise, Andreje, + vnuka Petra, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
30.	ČT	18.00	Za + z rodiny Chytilovy, Tkadlečkovy, Mišákovy, Suré, Zimáčkovy, s prosbou o Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
31.	PÁ	18.00	Za + Marii a Aloise Kolínkovy, + dceru Annu, dceru Marii, zetě Jozefa a Boží požehnání pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio